

De nærmere Regler for Grundskyldens Paaligning og Opkrævning fastsættes for hver Kommune i en Vedtægt. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amsraadet, og Amsraadene og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gør paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Sognekommunerne af Amsraadet og for Amtskommunerne, Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der, hvor Omstændighederne taler derfor, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. I Vedtægten fastsættes for hver Kommune den Minimumsprocent, hvormed Grundskylden i Henhold til denne Paragrafs 2det Stykke skal opkræves.

De hidtil gældende Bestemmelser i Lov af 6. Juli 1867 § 18 og Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 26 om Fastsættelsen af Forholdet mellem Ligning paa fast Ejendom og Formue og Lejlighed i Sognekommunerne bortfalder. Med denne Ændring har det iøvrigt sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov af 6. Juli 1867 §§ 18 og 50 saaledes, at Ligning paa Ejendommenes Grundværdi træder i Stedet for Ligning paa Hartkorn.

§ 36.

Den kommunale Grundskyld hæfter paa de paagældende Ejendomme i deres Helhed med den for kommunale Skatter og Afgifter hjemlede Pante- og Fortrinsret og svares af den, der ifølge Skøde eller anden Adkomst er Ejer af den paagældende Ejendom, samt af vedkommendes Konkursbo og Dødsbo. Grundskylden opkræves halv-aarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller Fjerdingaar, som i Vedtægten bestemmes. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den paafølgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

Er en Ejendom eller Dele af samme ved nærværende Lovs Ikrafttræden overdraget en anden til Brug, og det paahviler Brugeren helt eller delvist at udrede de i § 1*) nævnte Skatter, skal han fremtidigt godtgøre Ejeren en tilsvarende forholds-mæssig Del af den kommunale Grundskyld. Saafremt den Del af den kommunale Grundskyld, som Brugeren herefter skal udrede, overstiger det Skattebeløb, som Brugeren har udredet i Skatteaaret 1922—23 eller i Kalenderaaret 1922 med mere end 25 pCt., skal Ejeren dog selv udrede det overskydende, medmindre anden Overenskomst træffes. For Ejerenes Krav paa Erstatning tilkommer der ham Udpantningsret overfor Brugeren.

Paaklage af Vurderingerne fritager ikke for Pligt til at erlægge Grundskylden til Forfaldstid.

§ 37.

Forsaavidt og saa længe det Beløb, der af en Kommunalbestyrelse i Medfør af denne Lov aarligt paalignes en Ejendom i kommunal Grundskyld, er mindre end det Beløb, der henholdsvis i Skatteaaret 1922—23 eller i Kalenderaaret 1922 har været paalignet Ejendommen i Skat til den paagældende Kommune, vil der af Kommunalbestyrelsen være at paaligne Ejendommen en Tillægsskat til den kommunale Grundskyld, svarende til Forskellen mellem det Ejendommen i Skatteaaret 1922—23 (Kalenderaaret 1922) til Kommunen paalignede Beløb og Grundskyldens aarlige Beløb.

De nærmere Regler for Tillægsskattens Paaligning og Opkrævning fastsættes i de i Medfør af § 5**), næstsidste Stykke udfærdigede Vedtægter. Det kan herved efter

*) § 1 skal være § 31.

**) § 5 skal være § 35.